

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Slægt & Stavn

4. kvartal

1998 :4

Girokort

indhæftet midt

i bladet

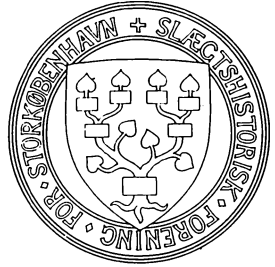
Ved juletid. Xylografi 1879.

Julebilledet af bedstemor, der hygger sig med børnene foran brændeovnen, har

på begge sider to mindre billeder, der skal symbolisere vinterens arbejde ude og inde.

Disse to billeder hører ikke med til

fremstillingen af julen, for allerede lillejuleaften blev rokken, garnhaspen og garnvinden sat på loftet. Intet måtte løbe rundt i julen.

ISSN 0107-539x

Udgives af

Slægtshistorisk Forening for Storkøbenhavn

Formand:	Anna Margrethe Krogh-Thomsen Hedebyvej 5, 3650 Ølstykke	47 17 92 51
Kasserer:	Erling Dujardin Digehuset 5, 2670 Greve	43 90 86 25
Ansvarshavende redaktør:	Lone Wredstrøm St. Kongensgade 89,2, 1264 Kbh.K.	33 32 79 13 (efter kl. 18)
Øvrige redak- tionsmedl.	Inger Lerche Lewaldsvej 3, 5-D, 2800 Lyngby Gyda Mølsted Ajax Alle 18, 2650 Hvidovre	45 87 83 08 36 49 28 78

Besøg på Mormon- Åbningstid:
kirkens slægtshi- Tirsdag, onsdag og torsdag kl. 15.00-20.00 samt
storiske center fra kl. 17.00 i forbindelse med arrangementerne i
Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn.
Ønsker man at benytte computer, er det tilrådeligt
at bestille tid ved at ringe i god tid til Slægtshisto-
risk Center i åbningstiden - 38 34 55 70.

Bladet sendes gratis til foreningens medlemmer.

Bladet udsendes 4 gange årligt - sidst i februar, begyndelsen af maj, midt i august samt midt i december. **Hvis De ikke har fået bladet omkring disse terminer, bedes De rette henvendelse til Deres lokale postkontor.**

Deadline for forslag til artikler er den 1. januar, 1. april, 1. juli samt den 1. november.

Prisen for enkelte numre af bladet er kr. 10. Et årsabonnement koster kr. 40. (4 numre pr. årgang) Tilmelding kan ske ved indbetaling på foreningens girokonto nr. 2 20 86 28.

Kontingent for medlemskab af Slægtshistorisk Forening for Storkøbenhavn koster kr. 100 - samboende medlem kr. 50 årligt.

Eftertryk med kildeangivelse tilladt.

Meddelelse fra kassereren

Glædelig jul og godt nytår

Med det nye år falder klokken i slag for et nyt års kontingent.

Det vil være en stor hjælp for mig som kasserer, hvis alle husker at indbetale kontingentet for året 1999 *inden den 1. februar*. Girokort er indhæftet i bladet.

Kontingentet udgør 100 kr for året 1999, 150 kr for to samboende medlemmer på adressen. Er man kun bladabonnet, er prisen 40 kr.

Jeg vil gerne bede om, at man tillige angiver sit medlemsnummer på girokortet. Bag på bladet er anført: 03090 KHC xxxx 000, og xxxx er medlemsnummeret, som for medlemmer ligger mellem 01 og 500. For bladabonnenter starter numrene med 1000.

Som medlem har man adgang til foreningens spændende foredrag og den årlige udflugt. Slægtsforskerdagen i september er derimod åben for alle interesserede i og uden for foreningen.

Venlig hilsen
Erling Dujardin

Meddelelse fra redaktøren

Der er sket udskiftning i bladets redaktion. Bjørn Sommer og Grethe Aasberg er fratrukket og fra bestyrelsen er indtrådt Gyda Mølsted og Inger Lerche.

Bjørn Sommer kom med i redaktionen fra nr. 2 1984, og har gennem årene været en nidkær korrekturlæser og bidrager med flere artikler.

Grethe Aasberg indtrådte fra nr. 1 1985, hvor hun var den "lykkelige" indehaver af en computer med tekstbehandling!!! Det var en stor lettelse efter år med manuel renskrift.

Jeg vil hermed rette en stor tak til dem for hyggeligt og inspirerende samarbejde.

Lone Wredstrøm

Meddelelser fra Rigsarkivet

Torsdag d. 23. april blev der afholdt brugermøde i Rigsarkivets Harsdorffsal.

Overarkivar Sigurd Rambusch fortalte om "Tyske arkivalier om Danmark 1848 - 1945" i anledning af udgivelsen af bd. II, III og IV. Derefter gennemgik arkivchef Birgit Løgstrup brugerundersøgelsen fra 1997. Efter foredraget var der - som sædvanlig - mulighed for at stille spørgsmål. Et af emnerne drejede sig om fremtagning af arkivalier fra Glostrupmagasinet. Vi minder om, at man mandag til fredag fra kl. 15. - 15.30 kan ringe på telefon 33 92 23 80 og få oplyst, om de arkivalier, man har bestilt fra Glostrup, er fremtaget og reserveret.

Introduktionskurserne fortsætter

Arkivfuldmægtig Lisbeth Lademann fortsætter introduktionskurserne for nybegyndere i slægtsforskning. Kurserne er af ca. 2 timers varighed. Der fortælles om en række praktiske forhold på læsesalene. Gennemgang af udvalgte registraturer og hjælpemidler, bogopstilling og ikke mindst en introduktion til benyttelsen af samlingerne af mikrofiche og mikrofilm er nogle af de emner, der bliver gennemgået på kurset. Kurserne afholdes om tirsdagen én gang i hver måned i vinterhalvåret. Kommende kurser afholdes på følgende datoer: 3. november og 1. december 1998. Efter nytår: 12. januar, 2. februar og 2. marts. Kurserne annonceres ved opslag på læsesalen og på Rigsarkivets hjemmeside på internettet. Der er begrænset deltagerantal - max 8 personer pr. hold - tilmelding på læsesalen senest dagen før kursets afholdelse.

Nyt fra læsesalene

Arbejdet med at forbedre mærkningen af vores registraturer og hjælpemidler fortsætter. Senest er registraturerne til Forsvarets Arkiver blevet fornyet. Nye ringbind og tydelige rygetiketter i forskellige farver gør det lettere at orientere sig i indholdet i de forskellige bind. Ved siden af disse registraturer er opstillet en ny og lydsvag kopimaskine.

Der er nu monteret trælister på reolerne i film læsesalen. Ved en indskrænkning af reoldybden er det muligt at anbringe ringbindene med mikrofilmkort mere stabilt på hylden. Vi beder alligevel alle besøgende om at være omhyggelige med påpladssætning af ringbindene, så vi undgår beskadigelse af mikrofilmkortene.

De grå ringbind til mikrofilmkortene af folketællingerne 1787 til 1850 er løbende blevet udskiftet med nye blå mapper. I nær fremtid vil mikrofilmkort af folketællingerne 1855 og 1880 blive opstillet på læsesalen.

Nye vejledningsfoldere:

- Nr. 21 Rigsarkivets Danicasamling, Danica fra England og U.S.A.
- Nr. 22 Rigsarkivets Danicasamling, Danica fra Tyskland
- Nr. 23 Journalguiden, Udenrigsministeriets Arkivsystem efter 1909

Lukning omkring jul og nytår

Rigsarkivet er lukket mellem jul og nytår. Læsesalen er åben onsdag d. 23. december. Juleaftensdag og året ud er Rigsarkivet lukket. Der er endvidere lukket lørdag d. 2. januar 1999. Første "almindelige" arbejdsdag på læsesalen i 1999 bliver tirsdag d. 5. januar. Mandag d. 4. januar er oprydningssdag.

Oprydningssdage i 1999

Første mandag i hvert kvartal er oprydningssdag. Der er planlagt følgende oprydningssdage i 1999: 5. januar, april bortfalder p.g.a. påsken, 5. juli og 4. oktober. Husk, at læsesalen på disse dage kun er åben på lørdagsvilkår, dvs. der er ingen ekspedition af arkivalier.

Næste brugermøde finder sted torsdag den 25. marts kl. 14.30 - 16

Pennevenner og slægtsforskning

Sidste år i januar blev jeg ringet op af en slægtsforsker i Nordjylland, der i "Hvem forsker hvad" havde fundet ud af, at jeg sikkert vidste noget om hans kones tipoldemor, der skulle være søster til min tipoldemor. Deres fælles far var smed i Bogense, om jeg ellers vidste noget om ham og hans familie ?

Jeg fik hans navn og adresse og lovede at skrive til ham hvad jeg havde. Smeden var gift 2 gange, de to døtre fra det andet ægteskab. Jeg vidste besked om både 1. og 2. kone, men ellers ikke ret meget andet end at smeden Jens Hansen var født ca. 1760 i Skovby. Det fremgik af folketællingen 1801.

De oplysninger sendte jeg så, og fik kort tid efter en udskrift af folketællingen 1787 fra Skovby, hvor han boede hjemme hos sin mor og dennes 2. mand, der også var smed. Min nye penneven førte slægtsforskning på EDB og kunne finde nogle folketællinger på Internettet.

Jeg tog straks på Landsarkivet på Jagtvej, der nu har mikrokort også med de fynske kirkebøger. Her fandt jeg Jens Hansens fødsel, samt hans far (som også var smed) og mors navne i Skovby sogn. Jens Hansens kone var født i Haarslev, så hende fandt jeg også med forældre o.s.v.

På den måde fortsatte vores korrespondance i 1½ år. I sommer skulle jeg selv til Bogense og ville besøge bl.a. deres lokalarkiv for evt. at finde frem til, om de adresser, der var opgivet i folketællingerne endnu fandtes. Det kneb med at finde de nuværende adresser, men et var da sikkert - smedens hus fandtes stadig - så det fotograferede jeg.

Hjemkommen fra ferie var jeg så i begyndelsen af september igen i Mormon arkivet - det kan jeg jo i forbindelse med vores møder i Slægtshistorisk Forening - også der fandt jeg mere til vor fælles familie, efterhånden 3 generationer længere tilbage.

Kort efter skrev jeg så et langt brev til min slægtsforsker kollega med de nyeste oplysninger. Jeg ventede spændt på hans reaktion.

Chokket kom 14 dage efter - en besked fra hans kone om, at han var død og at hun ikke orkede at fortsætte.

I sidste nummer af "Slægten" havde jeg for nylig læst en artikel af Peter Kudsk i Viborg: "Mit største ønske - min sidste vilje". Det gav mig virkelig noget at tænke på. Selv er jeg jo ikke blandt de yngste - har havde jeg delt glæden med en anden over vore fælles opdagelser, nu pludselig var der ingen, der interesserede sig for netop den gren af familien.

Så tænker man igen på, hvem gider fortsætte det store arbejde, som det - trods de mange glæder - har været at samle oplysninger ?

Vi har fået Peter Kudsk's tilladelse til at bringe hans artikel i et kommende nummer af "Slægt & Stavn"

Inger Lerche
Lewaldsvej 3, 5-D
2800 Lyngby

Salgsannonce

Ordbog for slægtsforskere

Ordbog for slægtsforskere er en hjælp for dem, som beskæftiger sig med slægtsforskning. I kortfattet form giver bogen forklaring på en mængde ældre ord fra kirkebøger, skifteprotokoller, lægdsruller, justitsprotokoller, fæstebreve og mange andre slags arkivalier. Desuden indeholder bogen et udvalg af latinske ord og vendinger, kortfattede forklaringer på begreber inden for slægtsforskningen, og endelig er der en fortegnelse over 500 års skæve helligidage med mulighed for at regne sig frem til den korrekte dato for en begivenhed.

89 sider med ca. 5000 opslagsord.

Pris 75 kr i boghandelen, 65 kr + porto direkte fra forlaget og endelig 50 kr pr. stk. ved køb af 10 eksemplarer eller flere.

Bestilling på tlf. 98 27 17 16 eller hos Heini Madsen, Postboks 29, 9430 Vadum.

Bestilling kan også ske hos SLÆGTEN v/ Birgit Øskov, Rolighedsvej 56, 9400 Nørresundby, tlf. 98 17 63 76.

SVEND BALSLEV har skrevet:

Bøger:

Landmåling og Landmålere. 1975. Medforfatter: Hans Ejner Jensen.

Danske Forstkandidater 1786 - 1860. 1986.

Danske Skovfolk. 1989.

Danske Forstkandidater 1897 - 1996. 1997.

Artikler:

Utrykte kort (fra Søllerød kommune), som findes i matrikelarkivet. Søllerødbogen 1972.

Matrikelarkivet. Lokalhistorisk Journal. 1972.

Vestindisk matrikelvæsen. Tidsskriftet Landinspektøren, 28. bind. 1976.

Stiftskonduktører i Norge 1752 - 1801. Det norske Tidsskrift Kart og Plan. 1977.

Matrikel over landinspektører beskikkede 1968 - 78. Tidsskriftet Landinspektøren, 29. bind. 1978.

Matrikelarkivet og den personalhistoriske forskning. Personalhistorisk Tidsskrift. 1979.

Landinspektører og landmålere bag udskiftningen. Tidsskriftet Landinspektøren, 30. bind. 1981.

Landmåler Balle i Søllerød - en tragisk skikkelse. Søllerødbogen 1991.

Georg Christian Hilker - en alsidig førstmand. Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum 1942 - 92. 1992.

Johann Christoph Jæger von Jægersberg. Landmåler og kartograf i Dansk Vestindien. Tidsskrift for Dansk kartografisk Selskab. 1993.

De ældre matrikler i Danmark. En oversigt. Landmålingsarkivet 1693 - 19. juli - 1993. 1993.

Om ejendomshistoriske undersøgelser i matrikelarkivet. Tidsskriftet Landinspektøren, 36. bind. 1993.

Samme artikel i let omarbejdet form. Tidsskriftet Ejendomsmægleren. September 1993.

Samme artikel, uden illustrationer. Slægten, nr. 10. 1994.

Samme artikel. Slægt og Stavn. 1996:1.

Matrikelkortene 1944-1994. Perioden 1944 - 1960 om omtegning og terrestrisk nymåling. Tidsskriftet Landinspektøren, 37. bind. 1994.

Caroline Mathildes Søllerød 1771. Seks kort fra Frydenlund og omegn. Søllerødbogen 1994.

Georg Christian Hilker . Søllerøds første forster. Søllerødbogen 1996.

Med i redaktionskomiteen for udgivelsen af: Stamtavler over slægterne Balslev, Balslew, Balsløv, Balsløv. Udgivelsen påbegyndt 1981.

Redigeret kortene i Jørgen Birds artikel: Omkring kirkestien fra Nærum til Søllerød. Søllerødbogen 1979.

Juli 1998.

Litteratur vedrørende uddannelse af forstligt personale samt forstlige biografier.

Svend Balslev: Danske Forstkandidater 1786-1860. 1986.

Svend Balslev: Danske Forstkandidater 1897-1996. 1997.

Svend Balslev: Danske Skovfolk. 1989.

Den kongelige Veterinær og Landbohøjskole. 1858 - 1908. 1908.

Den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole 1858-1958. 1958.

Christian Gandil: Danske Forstkandidater I. Bind 1861-1936. 1936.

Poul Bredo Grandjean: Skovridere i Danmark 1731. Tidsskrift for Skovvæsen, 18. bind. 1906.

Poul Bredo Grandjean: Kgl. danske Forstembedsmænd 1660-1790. Tidsskrift for Skovvæsen 19. bind. 1907.

Poul Bredo Grandjean: Kgl. danske Forstembedsmænd før 1660. Tidsskrift for Skovvæsen. 23. bind. 1911.

Poul Bredo Grandjean: Tillæg til Kgl. danske Forstembedsmænd 1660-1790.

Walter Hase: Beitrag zur Geschichte der Forstverwaltung in Schleswig-Holstein. 1981.

Erik Lenchler Larsen: Danske Forstkandidater Bind III 1920-1982. 1983.

P. Chr. Nielsen: Skovbrugsuddannelsen 1786-1985. Dansk Skovforenings Tidsskrift. Årgang LXXI. Oktober 1986.

C(hristian) S(ophus) de Roepstorff: Meddelelser om danske Forstkandidater 1798-1897.

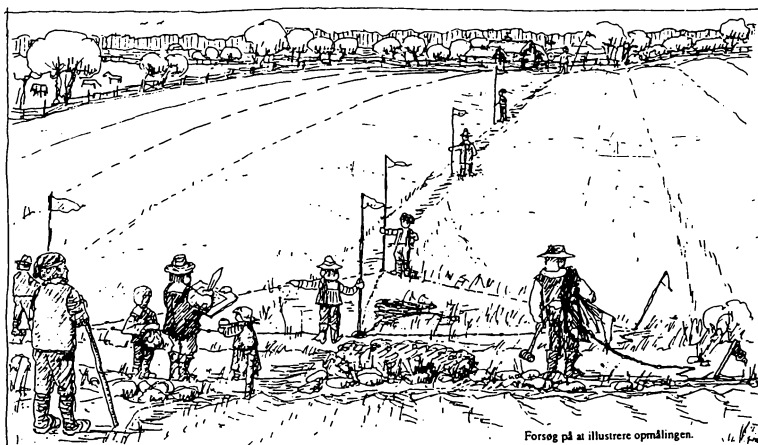
Forstlig Stat. Tidsskrift for Skovvæsen bind 6-9. 1898.

C.S. de Roepstorff: Fortsættelse af Forstlig Stat til 1914. Tidsskrift for Skovvæsen 1904 og 1915.

Aksel Thyssen: Danske Forstkandidater II. Bind 1890-1955. 1956.

Svend Balslev.

Juli 1998.

Ill. fra "Skovbønderne" Skovene i Frederiksborg Amt.

Københavns Stadsarkiv

Arkivaliegrupper der nævnes, men husk vi har meget mere:

- Befolkningsregistrering:** Folketællinger 1787 - 1845
Mandtalslister 1869 - 1899
Registerblade 1890 - 1923
Dødeblade 1890 - 1923
- Døde:** Kbh. begravelsesvæsens protokoller 1805 - 1984
Gravstedsskødeprotokoller 1777-1882
Katolsk menighed begr. og skøde 1804 - 1926
Reformert Kirke gravsteder 1717 - 1880
Tyske soldater og flygtninge 1939 - 1947
Almindelig Hospital 1845 - 1863
- Kirkebøger:** Hovedbøger 1617 - 1891 (mikorkort) København og Frederiksberg
- Vielser:** Borgerlig vielse 1851 -
Lysningsprotokoller 1923 -
Kopulationsprotokoller 1735 - 1868
Mallings vielser 1720 - 1724
- Separationer:** Magistratsprotokoller, mag. I hovedfag, separationsprot ca, 1780 - 1857
- Fattige:** Københavns Fattigvæsen
Hovedmandtalsprotokoller, Almisseprotokoller. 1799 - 1948
Fattigvæsenets trykte hovedregistrant 1881 - 1948
Konfirmeret ungdom 1814 - 1933
Almindelig hospitals lemmestiftelse. Mandtal 1777 - 1885
Ladegården
- Plejebørn:** Kbh. fattigvæsen.
Uens arkiv. se registratur 1833 - 1925
Opfostringshuset 1795 (optræder ca. 5 år frem)
- Kriminelle:** Politiefterretninger. 1867 - 1949
- Erhverv:** Borgerskabsprotokoller 1686 - 1932
Næringskartoteket 1932 - 1975
Laugsarkiver, se registratur
- Tjenestefolk:** Fæstekontorer 1848 - 1939

Elektronisk kirkebog fra år 2001?

Efter at have studeret kirkeministeriets store betænkning fra jan. 98 om Den Nye Kirkebog er jeg blevet bestyrket i min opfattelse af, at det vil være historisk utilgiveligt at sløjfe den håndskrevne kirkebog efter 350 års tradition.

Etableringsudgifterne er budgetteret til den kolossale sum af 137 mio. kr. excl. moms, som planlægges finansieret over kirkeskatten. Driften vil årligt koste 37 mio. kr. MERE end i dag. Det forudsætter endda, at man nedsætter hver kirkebogsførers arbejdstid med en tredjedel. Ellers vil merudgiften blive op til 69 mio. kr. årligt. Ønsker vi overhovedet deres job overflyttet til en stab af tekniske support- og driftsfolk?

DNK består i hovedtræk i, at kirkebøgerne ikke længere skal føres i hånden men elektronisk i en central database. Kirkebogsføreren (som oftest kordegnen) skal indtaste oplysningerne fra de forskellige bilag, der modtages fra hospital, jordemoder og borger, på sin pc i direkte transmissionsforbindelse med en central database, og det skal foregå i en online dialog, hvor kordegnen undervejs får informationer fra den centrale maskine. Ingen data må lagres på kordegns lokale pc, og der skal ikke forefindes nogen kirkebogsoplysning på papir på kirkekontoret. Hver gang kordegnen skal fremfinde en information, skal han/hun gå til skærmen og hente den hjem fra den centrale database.

Der er 1400 kirkekontorer, som hver skal forsynes med ensartet kraftig pc, printer og kommunikationsudstyr. 2000 kirkebogsførere skal uddannes i systemet. CPR-data for personer født efter 1960 skal kontrolleres op mod de håndskrevne kirkebøger.

Kirkeministeriet begrundet indførelsen af DNK med større effektivitet, forbedret brugerbetjening og forbedret service over for andre offentlige instanser. Men det absolut vigtigste må være, at vi har korrekte og originale data, som er sikret mod fejl, forfalskninger, tyveri og brand samt er læsbare til enhver tid. Kirkebøgerne i dag opfylder disse krav og er tilmed historiske dokumenter, som med de skiftende tiders håndskrifter er et kulturelt klenodie og en kilde til belysning af vor slægtshistorie. Kordegnen indskriver alle fødte, døbte, gifte og begravede i kirkebogen. Der er tilmed sikkerhedskopi, idet sognepræsten også har et eksemplar. Begge sæt er indskrevet i faste bøger og anbragt i aflåste brandsikre pengeskabe. Man kan uden maskinkraft læse, hvad der er skrevet om enhver person tilbage til år 1650.

DNK medfører efter min mening ikke sikre og til enhver tid læsbare data. I DNK har vi ikke nogen entydig original, men kun en række edb-kopier, hvor det ikke tydeligt ses, hvis der er foretaget ændringer. Det er derfor planlagt, at DNK centralt skal logge enhver hændelse med brugeridentifikation, tidspunkt, henvendelsestype samt oplysningens indhold før og efter henvendelsen, således at det bliver muligt at spore en evt. fejl, hvis man aner uråd. Den autoriserede kirkebogsfører får i DNK adgang til at se alle data for enhver person i landet, men ønsker vi denne øgede tilgængelighed til følsomme persondata? Kirkebogsføreren får adgang til at ændre i alle data for enhver person i sognet, og selvfølgelig er det derfor ikke muligt at forhindre, at han/hun også kan komme til at ændre i en oplysning, som ikke skulle ændres, eller forhindre at der forfalskes. Selvom kirkebogsføreren udstyres med et password, som udskiftes engang imellem, opnås alligevel ikke fuldkommen sikkerhed. Et password kan misbruges og det kan dekodes af hackere. Selv med kryptografering af data (hvilket ikke er planlagt) vil data kunne dekodes.

DNK vil medføre mere korrekte data i CPR registret, fordi de vil blive indtastet direkte af kirkebogsførerne i det centrale register, og det medfører større effektivitet i CPR registret, fordi de her ikke skal genindtaste data.

Optællinger til Danmarks Statistik vil blive lettere, og offentlige myndigheder vil få lettet deres arbejdsgang, fordi de vil kunne hente retsgyldige oplysninger direkte i den centrale database.

DNK vil formentlig ikke medføre effektivisering på kirkebogskontorerne. Tværtimod tror jeg, det vil kræve mere tid at holde DNK i gang. Man vil kunne udskrive konfirmandlister, indbydelser til familiegudstjeneste etc. ved udtræk af personer fra den centrale database. Men er det ikke en vild luksus, og vil det ikke kræve teknisk snilde? Kirkebogsføreren behøver i DNK ikke ulejlige borger eller andet sogn med at fremskaffe attest oplysninger. Men bør en fødsels-, dåbs- eller vielsesattest ikke være et originaldokument, som man opbevarer med værdighed hele livet? På kirkekontoret skal man selvfølgelig have lokale edb-programmer, så man kun skal indtaste data én gang og derpå automatisk udskrive alle blanketter, der skal udsendes til andet sogn og folkeregister.

Det kan lyde som en selvfølgelig fortsættelse af den moderne udvikling at indføre DNK. Men glemmer vi mon ikke i denne sag - ligesom inden for lægeverdenen - at stille os selv spørgsmålet, om det er fornuftigt at indføre alle de nye tiltag, som vi rent teknisk er i stand til? Vi står overfor et tilfælde, hvor den manuelle og decentrale løsning er enklest og billigst, og da Danmark i dag har en katastrofal mangel på edb-folk, foreslår jeg, at vi reserverer dem til formål, hvor der er mere behov og nytteværdi, og at vi bevarer vore sikre og for historien vigtige kirkebøger.

Svendborg den 3. november 1998

Anne Grethe Pind

Civilingeniør

Siden 1965 systemudvikler og projektleder i edb-branchen.

1979-1994 eget edb konsulentfirma Dansk System Industri A/S,

som fra 1983 har udviklet og solgt pc-programmerne

DSI-TEKST, DSI-SYSTEM og DSI-BASE.

Medlem af menighedsrådet i Sct Jørgens Sogn Svendborg.

Efterlysning

Som det også fremgår af artiklen Over there har bestyrelsen holdt nogle indledende drøftelser om det at "vise flaget" på internettet.

Bag dette ligger flere overvejelser: Det er fremtidens måde at gøre reklame for sig selv på, det bliver også fremtidens måde at dyrke slægtsforskning på, og flere og flere får adgang til internettet og kan også derved opdage foreningens eksistens.

Imidlertid er det ikke noget, man "bare gør". Dels kræver det et stort forarbejde af teknisk karakter, dels vil det koste penge - populært sagt, et telefonabonnement til en internetudbyder. Nogle få slægtshistoriske foreninger, bl.a. den i Roskilde, har etableret sig med hjemmeside, fordi der er nogle bestyrelsesmedlemmer, som tilfældigvis har forstand på de dele. Når de træder ud, hvad så? Man kan ikke bare lade en præsentationsside (i internetsproget en hjemmeside) stå. Den kræver bestandig vedligeholdelse: der skal fjernes meddelelser om gamle foredrag og lægges nye foredrag ind, man skal sørge for andre aktuelle meddelelser, f.eks. om relevante slægtsforskerkurser, og man skal kontrollere, om de "links", man har lavet til andre relevante hjemmesider, stadig fungerer.

Det er nu besluttet, at internetadgangen kan ske via Sammenslutningen af Slægtshistoriske Foreninger, der gerne vil give husly til alle medlems-foreningerne, efterhånden som de ønsker at præsentere sig på internettet, samt at man kan få noget teknisk hjælp der, hvis der kommer for mange problemer.

Men ellers: der ligger en fast opgave i at fungere som "vagthund" på hjemmesiderne, og derfor er bestyrelsen allerede på dette tidlige stadium interesseret i henvendelser fra medlemmer uden for bestyrelsen, som vil give en hånd med. Gerne i de indledende faser, men især også, når det hele er etableret. I dette sidste stadium er det nødvendigt, at man har internet-adgang, og bestyrelsen vil gerne have en hjælpende hånd til dette store nye arbejdsområde.

Interesseret? Så kontakt enten mig eller foreningens formand.

Erling Dujardin
Digehuset 5
2670 Greve

Over There I

Artiklen "Internet og slægtsforskning" i bladets nummer 3 er en udmærket appetitvækker til min artikel om, hvordan jeg fandt onkel Oscars slægtninge i USA og tilmed billeder af dem på Internettet.

Bestyrelsen har netop haft en indledende drøftelse om selv at få enhjemmeside på internettet i håb om at hverve medlemmer ad den vejsamt hjælpe de nuværende med nye metoder til slægtsfinding. Som sædvanlig gør jeg mig til talsmand for at kombinere flere undersøgelsesmetoder frem til resultatet...

Hvad er internettet?

Der skal nok være en del af medlemmerne, der kun er vokset op med de normale måder at søge slægtens spor på, og for dem følger her en kort orientering om, hvad internettet blandt andet kan. De kyndige kan så springe dette afsnit over.

I virkeligheden er internettet blot en slags alternativt telefonnet. blot for computere i stedet for telefoner. Helt kan man dog ikke undvære sin telefon. Den skal man stadig ringe op på, når man vil i forbindelse med internettet, og telefon og computer er så forbundet.

Dette telefonnet har en uendelig udstrækning. Der trækkes ledninger i form af kabler mellem et ukendt antal "telefoncentraler", indtil man til sidst har fået det rigtige telefonnummer. På internetsprog kaldes det en url. Men modsat telefonnumre består de af flere led med / eller . imellem, og til sidst står som regel to bogstaver for landet, f.eks. .dk for en url, som befinder sig i Danmark. USA benytter lidt andre regler.

Ved hjælp af sin internetforbindelse kan man i princippet komme i kontakt med en hvilken som helst url i nettet, blot man kender det rigtige nummer.

I forbindelse med, at man køber en internetforbindelse hos en internetudbyder, får man mulighed for at lave en hjemmeside (homepage) med mulighed for at præsentere sig selv over for andre. Desuden får man mulighed for at sende elektronisk post (e-mail) til andre. Man skriver en tekst eller sender et billede via sin computer, og via internettet havner meddelelsen hos den adressat, der skal modtage den.

Det forudsætter blot, at begge parter har en elektronisk postadresse (den er karakteristisk ved at rumme et @ (snabel-a)). Hvem Forsker Hvad har adskillige eksempler på dette.

Det bedste ved det hele er, at det stort set ikke koster noget - normalt kun lokal telefontakst - og at det går lynhurtigt at sende og modtage svar tilbage. De fleste amerikanere kan telefonere gratis i deres lokalområde, så for dem er internetbrug altså også gratis...

Desuden er der adskillige steder i internettet indbygget telefoncentraler med omstilling til en ny url. Det kaldes i internetsprog et link (lænke eller forbindelsesled). Man mærker ikke, man bliver stillet om, når man først har bedt om det.

Der er andre faciliteter knyttet til internettet, men dem lader jeg hvile. De har ikke relevans for min beretning.

Oscar Dujardin

Min farfar, Charles Emil Dujardin, var født i Randers i 1863. Hans far, Livinus Dujardin, var født i Fredericia i 1823 og første gang gift med Ane Marie Friis fra Bogense, med hvem han fik 3 døtre, der levede længe nok til at blive voksne. Da Ane Marie Friis døde, giftede han sig for 2. gang med Augusta Christiane Jørgensen fra København. Hende fik han til gengæld kun sønner med - hele 5 blev det til, samt en lille pige, der døde 2 år gammel. Charles Emil var den ældste af disse 5 sønner. Oscar Dujardin var nummer 3 af drengene (født i Randers i 1869), og den eneste i flokken, som emigrerede til USA. Af denne grund tabte familien mere eller mindre kontakten til ham, selv om det fremgår af gamle fotografier, at han har været i Danmark til større familiefester.

Min farmor (Charles Emils ægtefælle) kunne huske, at Oscar havde været gift to gange, vistnok med en Helga og en Marie Nyholm. Så vidt hun huskede, var der tre børn i hvert ægteskab, nemlig: Olga, Harold og Victor i hans 1. ægteskab, og Georg Vilhelm, Helene og Ruth Marie fra hans 2. ægteskab. Endvidere erindrede hun noget om, at Harold styrtede ned med et fly. I 1966 skulle Marie Nyholm stadig bo i Los Angeles.

1. kilde er altså: mundtlig overlevering, kombineret med fødselsopslag i Randers kirkebog.

Marie Nyholm ledte mig så for adskillige år siden videre i eftersøgningen: Der findes et hjælpelegat for medlemmer af slægten Nyholm. For at være legatberettiget må man kunne bevise sin herkomst, og til det formål har fondsbestyrelsen fået udarbejdet en trykt slægtstavle af Albert Fabritius med familiemedlemmernes indbyrdes slægtskab. Heri fandt jeg så Marie Nyholm: "Født på Hellumlund 20. april 1874. +.... Gift 27. januar 1906 med direktør for exporthandelen ved The Cuhady Pkg. Comp., Chicago, Oscar Dujardin, f. 16. september 1867. + Los Angeles 14. november 1940. - 3 børn". Desuden nævnes der 3 børn i ægteskabet: Georg Vilhelm (+descendens*). Helene og Ruth Marie, gift med Joch Lee Butts (+descendens). Desuden opgives Marie Nyholms søskende, forældre og bedsteforældre. Denne stamtavle er udgivet i 1962.

*) descendens = efterkommere

2. kilde er altså: Albert Fabritius' trykte stamtavle, som bekræfter børnenes navne og velsagtens er rimeligt troværdig, når man tænker på, hvem der har udarbejdet den. Men måske har en eller anden skarpsindig læser bemærket 1867 som fødeår - Randers kirkebog siger 1869. Marie Nyholms fødsel passer med kirkebogen, men det har ikke været muligt at finde noget om vielsen. Måske er de viet i USA.

For at få det bekræftet, kiggede jeg i Københavns Politis udvandreprotokoller. Oscar Dujardin er udvandret i en alder af 22 år til Malvern Junction, Arkansas, i marts 1891. Det tyder på, at han er født i 1869.

Marie Nyholm er udvandret som frøken, f. i Hellum i Aalborg amt til New York i 1905, i en alder af 30 år. Det stemmer med hendes fødselsår. Samtidig er jeg så rimeligt sikker på, at de må være viet i USA i 1906.

3. *kilde* er altså: Københavns politis udvandreprotokoller, der ligger som mikrofiche på Landsarkivet i København samt på Slægtshistorisk Center. I mellemtiden er de også kommet på internettet, så dét kan man altså også bruge internettet til.

I 1987 udsendtes nr. 11 af "Jeg arbejder med". Den ligner Hvem Forsker Hvad i sin opbygning, men har ud over efterlysninger tillige nogle oplysende slægtshistorisk relevante artikler. I Nr. 11 omtaltes således: Fremmede "nationer" i Danmark: Den franske nation. Det skal forstås på den måde, at fransk klingende navne umiddelbart er rubriceret under Frankrig, og artiklen var i øvrigt et navnerregister til afdøde Th. Hauch-Fausbølls samlinger om indvandrerslægter, ordnet efter sprogområder.

Det er små sedler i form af kirkebogsuddrag, skifter, folketællinger, korrespondance m.m., placeret som håndskriftsamling (XIV.A. 34) på Rigsarkivet.

Sedlerne var på det tidspunkt ved at blive alfabetiseret, og til min store glæde så jeg, at Dujardin var mellem dem. I dette arkiv opdagede jeg så et brev fra Oscar Dujardin, afsendt på brevpapir fra Cudahy Packing Co., South Omaha, Nebraska til Th. Hauch-Fausbøll i december 1908. Det viste sig at være svar på en anmodning fra genealogen om hans familieforhold, med henblik på optagelse i familien Nyholms slægtshåndbog, og herefter opremser han fødselsdatoer for sig selv og Marie Nyholm samt børnene Georg Wilhelm og Helen. Han undskylder det sene svar med, at han lige ville have Helens fødsel overstået først, så listen kunne blive så korrekt som muligt! Han opgiver i øvrigt heri 1869 som sit fødselsår, og der står Cudahy i stedet for Cuhady. Mon ikke det er kilden til oplysningerne i den førnævnte trykte slægtsbog?

4. *kilde* er altså et trykt register til en håndskriftsamling i Rigsarkivet, opdaget ved flittig læsning af Jeg arbejder med.

Nu var jeg blevet stædig, så da jeg i Hvem Forsker Hvad for 1988 så et indlæg fra Knud Aundorf om, hvad han havde registreret af dansk udvandrer-personalhistorie, skrev jeg til ham for at få at vide, hvad han havde liggende om Oscar Dujardin og hans familie. Selvfølgelig sendte jeg så med, hvad jeg selv vidste om ham.

Det supplerede hans viden lidt, og samtidig fik jeg tilsendt et par nekrologer fra dansksprogede aviser. De fortalte lidt om hans skæbne over there, de bekræftede hans dødsdato og desuden stedfæstede de begravelsen og gav mig begravelsesdatoen. Ud over oplysningerne om Oscar fik jeg samtidig udskrifter over andre medlemmer af slægten Dujardin, som var udvandret til USA - og dét vidste jeg ikke. Kort tid efter sendte Knud Aundorf uopfordret yderligere 2 breve fra et konsulatsarkiv om ham. Nu var jeg så i stand til at lokalisere flere af de steder, han havde opholdt sig i USA.

5. *kilde* er altså: kontakt til andre slægtsforskere, f.eks. gennem kreativ læsning af Hvem Forsker Hvad.

På dette stadium befandt min viden sig, da jeg gennemgik årgang 1997 af Hvem Forsker Hvad. Niels Høyvald i New Jersey beskrev heri som sit arbejdsområde Nyholm i hele Danmark. Hvad pokker, der sker jo ikke noget ved at spørge, tænkte jeg, for Marie Nyholm forsvandt jo til USA i 1905, så der kan meget vel være noget. Og her kommer så internettet ind i billedet.

FORTSÆTTES I NÆST E NUMMER

Indsendt af Erling Dujardin
Digehuset 5
2670 Greve

Slægtsforskning på Internet

Kurset har til formål at give deltagerne et overblik over elektroniske kilder til slægtsforskning både i ind- og udland samt give redskaber til formidling heraf.

Slægtsforskning er utrolig populær i disse år blandt bibliotekets brugere. Mange arkiver og registre, f.eks. Det danske Udvaldrerarkiv, har nu direkte adgang via Internet, ligesom mange andre kilder med relevans for genealogien er tilgængelige. Gennem præsentationer og ovelser vil kurset illustrere, hvor langt man kan komme med genealogisk forskning via Internet.

Kursuselementer:

- arkiver
- databaser
- guider
- surname-lists/mailling-lists
- nyhedsgrupper
- foreninger/selskaber

Kurstype:

Inspirations-/værkstedskursus

Forudsætninger:

Grundlæggende kendskab til søgning på Internet

Pris: Kr. 1.100 (B)

Deltagerantal: 16

Tid og sted:

A2017: Den 28. januar 1999

DB Aalborg

2018: Den 4. februar 1999

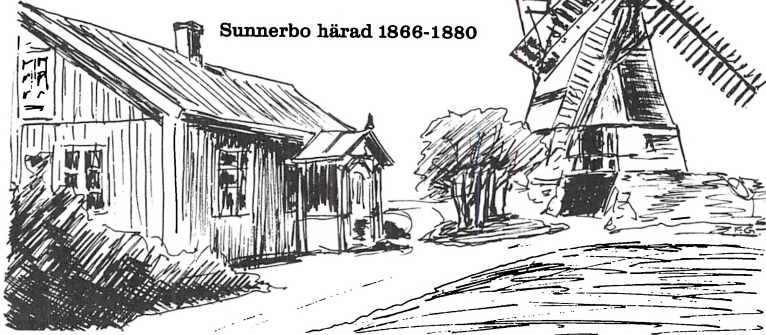
DB København

Kursusledelse: Nanna Skovrup

Som en spændende anderledes afslutning vedr. Internet, skal vi henlede opmærksomheden på bl.a. ovennævnte kursus, som udbyder af Danmarks Biblioteksskole, Birketinget 6, 2300 København S.

Kurset kan benyttes af alle interesserede mod betaling af kursusafgiften. Tilmeldingsfrist 8. december 1998 på ovennævnte adresse.

Den fynske udvandring til Småland

Sunnerbo härad 1866-1880

Min interesse for udvandringen til Småland skal findes på Mjäryd Norregård i Södra Ljunga socken, hvor der den 3. april 1873 fødtes en pige som datter af smeden Hans Jørgen Andersen og hustruen Karen Marie Jacobsen. Barnet blev døbt den 6. juni s.å. i Södra Ljunga kyrka og fik navnet Anne Marie Dorotheé Andersen.

Pigens forældre var den 1. november 1872 indvandret til Småland fra Allested sogn på Fyn. Familien blev dog ikke i Småland, men flyttede i 1874 til Killeberg i Loshult socken i Skåne, hvor de boede i 4 år indtil tilbagereisen til Danmark.

Den smålandske/skånske/fynske Anne Marie Dorotheé fik i sit ægteskab med Rasmus Jørgensen 7 børn, deriblandt min mor.

Det var således min mormors fødsel i Småland, som i 1984 gav mig lyst til at vide mere om mine oldeforældres tid i Sverige, i den forbindelse havde jeg fået oplyst at flere familier var udvandret til Småland for ca. 130 år siden.

For at få noget at vide om udvandringen blev Herning Centralbibliotek besøgt, men besøget der endte uden resultat, idet ikke et eneste leksikon omtalte at der havde fundet en udvandring til Småland sted. Dernæst spurgte jeg på Landsarkivet for Fyn, men også her måtte man melde pas. Henvendelsen gik nu til Det Danske Udvandrerarkiv i Aalborg, hvor det heller ikke lykkedes at få nogen hjælp.

Der var åbenbart kun et at gøre, nemlig at søge kontakt til Småland. Et brev til Ljungby kommun, hvorunder Södra Ljunga socken hører, gav forbindelse til

kommunens kultur- og bibliotekschef Henrik Enander og så kom der skred i sagen. Henrik Enander foreslog en tur til Småland og bød mig velkommen til Ljungby.

Bededagsferien 1985 brugte min kone og jeg til det første studiebesøg i det smukke Småland.

Her blev vi bekendt med at de svenske hovedbiblioteker har mikrofilm af Kirkearkivalier bl.a. Födelsesböcker og Husförhörslängder dækkende vedkommende provsti. På Ljungby Bibliotek havde Henrik Enander arrangeret udvidet åbningstid, således at vi kunne få så megen tid som muligt til at læse mikrofilm med diverse Kirkearkivalier. Der var også udvirket kontakt til Forskellige personer, f.eks. efterkommere af indvandrere, som måske kunne hjælpe med oplysninger, og til Emigrantinstituttet i Växjö.

Vel ankommet til Ljungby blev vi modtaget af Henrik Enander som viste os til rette på biblioteket, således at vi straks kunne gå igang med at læse mikrofilm. Efter kun 15 min. søgning tonede smeden Hans Jørgen Andersen frem på skærmen, efter endnu 5 min. var min mormor indført i Husförhörslängden for Södra Ljunga socken.

Opmærksomheden blev nu henledt på de relativt mange personer med danske navne. Ved at gennemse In- og Utflyttningslängden for Södra Ljunga og Hamneda for årene 1862-83, skulle det vise sig at der ud over en indvandring til Småland også havde fundet mange arbejdsvandringer sted. Alle danske i Sunnerbo härad blev nu noteret, oplysningerne i de svenske lister er meget fyldige, fødselsdato, fødested, vielsesdato og -sted, dødsdato og flyttedato med stedsangivelse. Egentlig viste jeg ikke hvad jeg kunne anvende afskriften til, men ved et besøg på Emigrantinstituttet i Växjö opstod idéen med at koncentrere undersøgelsen om de fynske familier som alle bosatte sig i Sunnerbo härad.

Det har ikke været muligt at finde udrejsesogne for samtlige 52 familier som min registrering omfatter, ligesom alle fødesogne ikke har kunnet udledes af de svenske Husförhörslängder, som, så vidt vides, er den eneste mulighed for at finde frem til navne på de fynboer som dengang bosatte sig i den mellemste del af Sydsverige omkring den nuværende E4.

Af kortet ses, at der er tre områder på Fyn, hvorfra flertallet af udvandrene rejste ud, nemlig:

- 1) området med Sønderø som centrum
- 2) Kertemindeegnen og Hindsholm
- 3) egnen omkring Nørre Broby

De nordfynske sogne afgav den største koncentration af udvandrere.

Da det ikke er lykkedes at finde et eneste brev som en udvandrer har skrevet om rejsen til Sverige, ved man ikke helt præcis hvorledes den lange rejse til Småland foregik. Dersom man var alene eller et ægtepar uden væsentlig bagage/ejendele kunne man gå til Nyborg eller rejse med dagvogn dersom man var bosat i nærheden af hovedfærdselsårene. Over Store Bælt foregik turen med den tids færger, smakkerne, derpå med jernbane til København, igen en tur med en smakke. Fra Malmö havde man jernbaneforbindelse til Älmhult, derfra igen med hestevogn ca. 20 km nordpå til egnen syd for Ljungby, hvor de fleste valgte at slå sig ned..

Mange familier gjorde turen med store landbrugvogne, således at man kunne medbringe sine ejendele. Man kan i dag, hos efterkommerne, se mange af de møbler udvandrene bragte med sig f.eks. kister, chatoller og standure, endvidere en del markredskaber, såsom plove og harver.

Landet, som de danske udvandrere kom til, var ikke noget "nyt" land. Ved Kånna syd for Ljungby findes Kånna högar, et storslået fortidsminde bestående af ca. 200 runde og ovale gravhøje, 1 stendysse, 1 skibssætning, 20 bautasten m.m. Gravfeltet skriver sig fra den yngre jernalder år 400-1050 e.Kr. De største af gravhøjene er sikkert fra bronzealderen år 1500-500 f.Kr. Da det menes at

gravfeltet har haft en endnu større udstrækning, må der på stedet have boet et, efter den tids forhold, anseligt antal mennesker.

Det var altså et landområde, hvor der i årtusinder havde levet mennesker, at danskerne rejste til i forrige århundrede, og med datidens efterretninger fra andre lande, kan man levende forstille sig, at de fynske udvandrere må have været meget spændte på at se deres nye land. For mange af dem; landet som skulle blive deres nye "fædreland".

De oplysninger, der var nået frem til Fyn, har ganske givet været farvet meget kraftigt, specielt når man læser Peter Wieselgren's beskrivelse af Sunnerbo härad. "ett småknottigt bergland med oordentliga dalgångar", som i den bedste del, Lagadalen "en väldig vattenmassa en gång fremgått och bortfört den bördiga jorden"

Efter en besværlig rejse nåede fynboerne således frem til trøsteløst landskab, med stenet og næringsfattig jord, store heder og vældige tørvemoser. I modsætning til i dag var der meget lidt skov, som hurtigt blev ryddet og savet til tømmer af bl.a. den danske nationaløkonom, professor Niels Christian Frederiksen, konselspræsident D.G. Monrads svigersøn. Niels Christian Frederiksen blev af smålændingene kaldt "Skogsdjävulen" på grund af den store skovrydning.

Det skulle dog vise at indvandrene havde den fornødne energi og vilje til rydde jorden for sten og opdyrke den, ligesom de også fik drænet de lavtliggende jorder. Stenene anvendte man til at bygge gærder omkring agrene, således at man kunne holde dyrene på græsningsarealerne. Disse stengærder ses den dag i dag i stort antal i Småland og vidner om det enorme arbejde der skulle gøres inden jorden kunne dyrkes.

Om den fynske foretagsomhed kendes mange eksempler f.eks. bragte Anders Jensen den første jernplov til egnen og om ham sagde smålændingen "han fördärvar jorden", hvilket han dog ikke gjorde, men kunne senere sælge sin ejendom og købe den store Eskildsgård. En anden fynbo Rasmus Jensen fik i 1872 2. præmie for en ko, Jens Nielsen fik bygget Mjäryd Väderkvarn ved hjælp af fynske "fremmedarbejdere", Anders Andersen, Mjäryd Norregård indførte danske racetyre og tog initiativ til oprettelse af egnens første tyreforening, Peder Nielsen, ejer af Sommersäte Sunagård dyrkede hestegræs og eksporterede frøet til Jylland, hvorfra det blev reeksporteret til Australien - sådan kan man blive ved.

De danske indvandrere blev da også rosende omtalt i Smålands-Posten den 25. september 1869:

"Innflytningen af Danskere til Sunnerbo har under seneste åren varit stor och detta i allmänhet till lycka för häradet. Danskarna äro nemligen alla nästan utan undantag snälla och arbetsamma jordbrukare, hvilka genom sin tarflighet och sin flit med fullt skäl kunna uppsättas som förebilder, efter hvilka det wore önskligt att både våra större och mindre jordbrukare wille taga exempel med afseende på arbetsamhet och sparsamhet.....".

Nogle af fynboerne rejste efter nogle år i Småland tilbage til Fyn, bl.a. førnævnte Hans Jørgen Andersen, som efter 6 år i Sverige slog sig ned i Ravnebjerg, hvor han etablerede Ravnebjerg Smedie. Smedien blev drevet af slægten i ca. 115 år.

Siden min bog om udvandringen udkom i 1990 er der til stadighed dukket oplysninger op om de registrerede familier, specielt om efterkommerne.

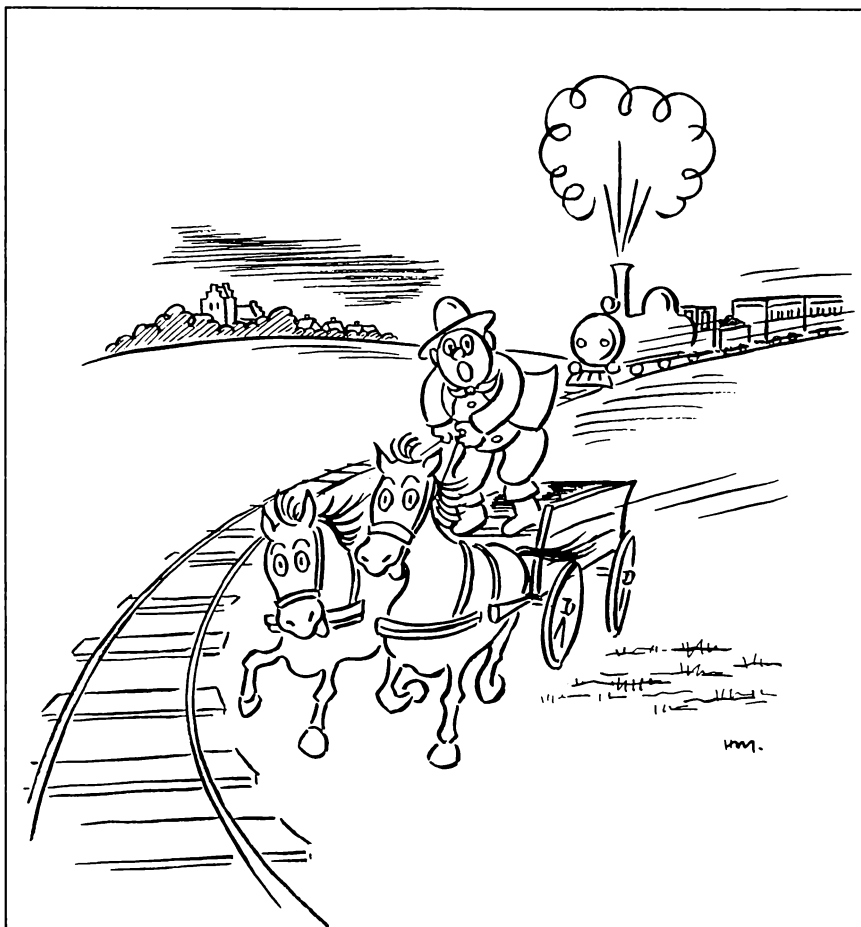
I 1993 lavede "Den fynske Landsby" en plancheudstilling "Folk i Bevægelse" som byggede på mine undersøgelser om udvandringen. Denne udstilling har senere været vist i Småland, hvor den vakte stor interesse.

Der udvandrede selvfølgelig også familier fra resten af Danmark, ialt har jeg registreret 122 familier udover de 52 fynske familier som slog sig ned i Sunnerbo härad.

Flemming Georgsen

Bogen **"Den fynske udvandring til Småland, Sunnerbo härad 1866-1880** kan stadig fås, nu vedlagt tilføjelser og rettelser. Kr. 125,- + porto.

Dalhus Forlag, Præstevej 3, Resen, DK-7600 Struer, eller
Flemming Georgsen, H.C. Ørsteds Vej 93 A, DK-7400 Herning.

Udviklingens rundkørsel

*Min oldefar spændte heste for sin vogn
og skulle ikke nyde noget af at køre med tog.
Men farfar tog toget, men var bange for biler.
Far kørte bil, men var bange for at flyve.
Jeg elsker at flyve, men jeg er bange for
at komme for tæt på en hest.*

Indholdsfortegnelse

Meddelelse fra kassereren	s. 3
Meddelelse fra redaktøren	s. 3
Meddelelser fra Rigsarkivet	s. 4
Pennevenner og slægtsforskning. Ved Inger Lerche	s. 6
Salgsannonce	s. 7
Litteraturliste. Ved Svend Balslev	s. 8
Arkivalieliste til Københavns Stadsarkiv	s. 10
Elektronisk kirkebog fra år 2001. Ved Anne Grethe Pind	s. 12
Efterlysning. Ved Erling Dujardin	s. 15
"Over there". Ved Erling Dujardin	s. 16
Slægtsforskning på Internet	s. 21
Den fynske udvandring til Småland. Ved Flemming Georgsen	s. 22

Indhæftet midt i bladet findes oversigt over forårets foredrag samt girokort til betaling af kontingentet for 1999.

Ung Pige i blaa Festdrag fra Rønæs.
Efter Original i Kalundborg og Omegns Museum